

با جون میخرم تمام غمّهاتو

(با جون میخرم تمام غمّهاتو، علی جان

رد شو ولی پند چشماتو، علی جان

با ضرب لگد گشتن زهراتو، علی جان) ۲

(علی جان، علی جان، علی جان، علی جان) ۲

(روحي لک الفدا، علی جان

نفسی لک الوقاء، علی جان

نفسی لک الوقاء، علی جان، علی جان) ۲

(با جون میخرم تمام غمّهاتو، علی جان

رد شو ولی پند چشماتو، علی جان

با ضرب لگد گشتن زهراتو، علی جان، علی جان) ۲

می بینم که، بسته پر و بالت

هر جا بری، میام به دُنْبال

غلاف اما، دستمو کند از پر شالت

کنده شد ساقه از ریشه

تیگه شد شیشه با تیشه

این که تو منو نمی بینی

خوبیه دود و آتیشه

(با جون میخرم تمام غمّهاتو، علی جان

رد شو ولی پند چشماتو، علی جان

با ضرب لگد گشتن زهراتو، علی جان، علی جان) ۲

(نفسی لک الوقاء، علی جان

روحي لک الفدا، علی جان، علی جان) ۲

زمین خوردی، باهات زمین خوردم

کاشکی میشد، براتو میفردم

زدن سیلی، هر دفعه تا اسمتو بُردم

همه جاتاره و تیره

اسد الله به زنجیره

خوبه حالا حسنم اینجاست

چشم زینب رو می گیره

فضه میدونه وضعیتی منو، علی جان

وضعیتی غنچه ای که چیدنو، علی جان

قوم بی حیا گشتن مُحسنو، علی جان

(با جون میخرم تمام غمّهاتو، علی جان

رد شو ولی پند چشماتو، علی جان

با ضرب لگد گشتن زهراتو، علی جان، علی جان) ۲

(نفسی لک الوقاء، علی جان

روحي لک الفدا، علی جان

روحي لک الفدا، علی جان، علی جان) ۲

با جون میخرم تمام غمّهاتو، علی جان

رد شو ولی پند چشماتو، علی جان

با ضرب لگد گشتن زهراتو، علی جان، علی جان

(به دُنْبال، دارم میرم از حال

از این روزا، می گذره پنجاه سال) ۲

شبه من، زینب میره به سمت گودال

می دَوم من به دُنْبال، قتلگاهه تو با ناله

این که خیمه ها نمی بینن، خوبیه وجود گوداله

می شنوم منم صدای مادر رو، حسین جان

اومدم ولی بُرید حنجر رو، حسین جان

(دست و پا نزن، گشتی خواهر رو، حسین جان) ۲

تَقلاً نَگن کاری اَزَم برنمیاد، عزیز مادرم

صِدات میزنم اما صِدام دَرنمیاد، عزیز برادرم

ای وای، ای وای، برادرم

گرد و خاک دست و پا زدنِت، نشسته رو پَرم

ای حسین